

Comissió d'Educació i Cultura realitzada el dia 15 de setembre de 2022. Comença la reunió a les 10 hores i 35 minuts. Presideix el diputat senyor Jesús Pla Herrero. Reunió número 22.

El senyor president:

Bon dia a totes i a tots.

Bon dia, honorable consellera.

Anem a començar la comissió de hui.

Començarem amb l'ordre del dia, perdó, no; passarem llista primer.

Senyor secretari, quan vullga.

(El senyor secretari passa llista per tal de comprovar si hi ha quòrum)

Moltes gràcies.

Hi ha quòrum.

Per tant, passarem a l'aprovació de l'acta de la sessió anterior. Heu de tindre l'acta en els expedients. Hi ha alguna al·legació, alguna puntualització, alguna correcció, alguna cosa que vullgueu dir? No? Doncs, s'aprova per unanimitat l'acta de la sessió anterior.

Abans de començar l'ordre del dia, ho he comentat als portaveus, estan acumulades les peticiones de tres grups per a la compareixença de la consellera, està també presentada en les Corts i s'ha tramitat també la petició de la mateixa consellera per a comparéixer. Hi ha algun problema que s'acumule també eixa petició de compareixença? No? Per tant, modifiquem l'ordre del dia en el sentit d'acumular també la petició de la mateixa conselleria per comparéixer.

Compareixença de la consellera d'Educació, Cultura i Esport, senyora Raquel Tamarit Irazo, per a donar compte de l'inici del curs escolar 2022-2023, sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular (RE número 57.585), a la qual s'acumula la sol·licitada pel Grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana per a explicar i informar sobre les mesures que desenvoluparà la seua conselleria de cara a l'inici del curs 2022-2023 en els centres educatius de la Comunitat Valenciana (RE número 57.810) i a la qual s'acumula la sol·licitada pel Grup Parlamentari Ciudadanos per a retre compte de les infraestructures educatives a l'inici del nou curs escolar 2022/2023 (RE número 59.096)

El senyor president:

Per tant, passaríem a la compareixença de la consellera d'Educació, Cultura i Esports per a donar compte de l'inici del curs escolar 2022-2023, sol·licitada pel

Grup Parlamentari Popular, acumulada amb la petició del Grup Parlamentari Vox, i acumulada a la petició del Grup Parlamentari Ciudadanos, i acumulada a la mateixa petició de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports.

Sabeu com funcionen les compareixences, en primer lloc, l'honorable, consellera tindrà temps il·limitat per a fer la seua exposició; després, els grups que han demanat la compareixença tindran sis minuts per l'ordre de sol·licitud; la resta de grups tindran tres minuts; després, la consellera tindrà quinze minuts més per a fer la seua explicació; i els grups que ho demanen tindran tres minuts per a fer rèplica. Val?

Doncs, si ja ho tenim clar, comencem amb la compareixença de l'honorable consellera per temps il·limitat.

Quan vullga, consellera.

Moltes gràcies.

La senyora consellera d'Educació, Cultura i Esport:

Moltes gràcies, senyor president.

Gràcies, senyories, portaveus d'educació dels grups del Botànic i també de l'oposició, per acceptar la meua sol·licitud de compareixença per tal d'explicar, davant de vostés, les mesures i novetats d'este inici de curs 2022-2023, huitè curs escolar amb el govern del Botànic, un curs que s'inicià dilluns, i sobre el qual vull informar que pregunten allò que consideren i donar compte davant de les seues rèpliques, un curs que podem dir que és el primer curs postpandèmia amb la gran majoria de les restriccions socials ja superades, però que, tot i això, afronta nous reptes que requerixen d'una política educativa expansiva, inclusiva, innovadora i suficientment finançada.

I és que vivim, ho saben, en un món convuls on no hi ha treva per a tota una generació que en el punt més important del seu creixement viu, any rere any, les conseqüències de la inestabilitat i la incertesa, una generació que ha superat una pandèmia que la va portar a un confinament generalitzat com a totes nosaltres, un curs que no va poder arribar a la seua fi, i dos cursos posteriors on encara des de les aules s'han viscut mesures excepcionals per lluitar contra la covid-19.

Hui, afortunadament, hem deixat això arrere, però just en el moment que hauríem ja d'estar mirant a la recuperació de tot allò que va quedar entre parèntesi, de centrar-nos en les conseqüències psicològiques que la pandèmia va tenir en el nostre alumnat, especialment en l'alumnat adolescent, ens trobem davant d'un futur incert, en una guerra a les portes d'Europa, i amb una situació climàtica, energètica, econòmica i social, que genera més dubtes que certeses sobre el futur al qual anem. Com sempre, des del sistema educatiu valencià intentarem posar certeses allà on alguns volen sembrar la desesperança i el pessimisme.

Com ja han viscut vostés de la mà del meu predecessor, de Vicent Marzà, cada any, en la compareixença d'inici de curs, s'ha vehiculat a través d'un eix principal que responia a la situació amb la qual s'iniciava eixe curs, des del canvi de

model productiu passant per la inclusió social. Enguany, l'eix és l'educació com a motor de canvi social cap a una societat que supere els reptes que se'ls plantejen.

Sense cap mena de dubte, este curs planteja alguns reptes que heretem del curs anterior i alguns nous que marquen el signe dels temps actuals. Respecte a aquelles qüestions que ja s'enfrontaren en el curs passat, cal destacar l'acolliment i l'escolarització de xiquets i xiquetes ucraïneses, que, fugint de la trista realitat del seu país, han trobat ací una terra acollidora i inclusiva, dins la qual el sistema educatiu és el major representant d'estos valors. Així, el valencià és el sistema educatiu que més alumnat ucraïnés rep, amb 9.404 alumnes, que suposen, aproximadament, un 30% del total de l'estat.

A més, afrontem importants reptes, com són les desigualtats generades per un context econòmic inflacionista com l'actual i l'augment de preu en molts serveis, la dificultat d'abastiment de determinades matèries primeres fòssils de les quals tenim molta dependència, i un context de canvi climàtic i escalfament global que cada vegada és més evident i que té una afectació directa sobre les nostres vides, el territori i l'economia.

Respecte a totes estes qüestions, des del sistema educatiu valencià plantejem respostes i possibles solucions. Lluny del negacionisme d'alguns i del pessimisme d'altres, el Botànic gestiona i mira de posar solucions damunt la taula que procuraré desgranar en esta compareixença.

Comencem amb una visió general del curs 2022-2023. Comptem amb 803.860 alumnes en el sistema educatiu valencià, que en són 1.958 més que el curs passat. Es preguntaran vostés com pot ser que en la davallada de natalitat que hi ha es produísca este increment, doncs, la raó és molt simple: cada vegada més alumnat valencià tria continuar en etapes postobligatòries, i jo crec que això és una magnífica notícia per a totes.

L'alumnat de les famílies hui confia més en el sistema educatiu que fa huit cursos, i confien també per una qüestió que jo diria que és essencial, que és que la situació d'incertesa, social i econòmica no és impediment per entrar i seguir en el sistema educatiu, per una senzilla raó: l'acompanyament que fem a les famílies del nostre alumnat.

En este sentit, vull dedicar uns minuts a les mesures emprades per este govern per tal de combatre els efectes de la inflació sobre les famílies valencianes, i és que convindran amb mi que no n'hi ha millor manera d'alleugerar els efectes de l'augment de costos que invertint correctament els impostos de les famílies en un sistema educatiu on la gratuïtat s'ha convertit en un símbol del Botànic.

En algunes autonomies, moltes famílies hauran d'assumir costos de llibres de text, als que, si als vora 300 euros que valien, que ja era una despesa elevada, caldrà afegir l'augment del cost pels efectes de la inflació. Doncs bé, les famílies valencianes que tenen fills en educació obligatòria no s'hauran de preocupar per açò perquè els llibres ací són gratuïts. Miren, dels 16.500 alumnes que tenien beca de llibres de la Generalitat abans del Botànic als 460.000 que tenen gratuïtat de llibres de text ara, són la totalitat dels que ho demanen.

A altres territoris, accedir a una beca menjador serà tot un repte, fins i tot per a les famílies que treballen, i, tot i tindre ingressos, tenen dificultats per arribar a final de mes. Als menjadors escolars valencians, set de cada deu xiquets tenen beca menjador i la meitat d'estos tenen el menjador gratuït; aproximadament, 145.000 alumnes becats en el menjador i una part molt significativa d'ells amb menjador gratuït. S'han resolt ja les beques per a este curs, les famílies ja saben què és el que van a percebre, i s'ha obert ara el termini d'al·legacions.

Donar els desdijuni als xiquets i xiquetes pot suposar un maldecap per a les famílies valencianes més vulnerables. Per això, este curs, des de la conselleria, comencem un nou programa pilot que pretén portar els desdijunis saludables als centres, un programa que esperem poder ampliar en cursos vinents amb el mateix èxit amb el que hem ampliat el menjador.

A altres territoris encara s'han augmentat les taxes i preus públics de l'educació, es permet que determinats centres cobren taxes abusives a les famílies, tot i que no estan permeses, i al valencià, no només no es van prohibir eixes taxes abusives, sinó que, com saben tots vostés, també hem reduït les taxes pròpies i els preus públics en matèria educativa.

Alguna entitat de crèdit ha elaborat estudis que diuen que en esta comunitat serà més car tornar aquest curs que en algunes altres. De veritat que no sé d'on s'ho trauen. Fins i tot alguna persona molt concreta s'ha llançat a la piscina amb l'afirmació de que *esta serà la vuelta a las aulas más cara para las familias en la última década*. Seré molt clara en este punt: és mentida, és fals. De fet, el cost de la tornada al cole ací no és comparable amb cap altra autonomia de l'estat espanyol. I és que, com saben, per a moltes famílies espanyoles l'educació gratuïta comença als tres anys; per a les valencianes, per primera vegada en la nostra història, començarà als dos, gràcies a l'augment d'inversió en el «Bo infantil» per a escoletes infantils privades i a l'augment de places públiques gratuïtes en el 0 a 3. Així, la matrícula de l'alumnat de dos anys ha augmentat 40 punts en els últims vuit cursos.

I és que, mentre quan arribarem al govern la Generalitat invertia 27 milions d'euros per a donar 60 euros a cada família, independentment de quina fóra la seua renda i la plaça costava aproximadament 280 euros, hui invertim 68 per a sufragar la totalitat del cost de l'escolarització; i el curs que ve invertirem encara més.

M'agradaria posar cara i ulls a este estalvi. Miren, una família valenciana de dos progenitors, una xiqueta de dos anys, un xiquet de díhuit i uns ingressos familiars anuals de 20.000 euros, és a dir, els dos progenitors treballen i cobren aproximadament la renda neta mitjana per persona. L'escoleta de la xiqueta abans del Botànic els hauria costat 2.200 euros a l'any, amb els 60 euros del bo Infantil comptats, i ara és debades. Els llibres del xiquet abans haguieren costat 330 euros, amb la inflació que estàvem calculant, i ara, amb l'excepció d'algun llibre, com a molt en pot suposar uns 60. Per tant, el que li hauria costat a esta família l'escolarització dels seus xiquets abans del Botànic, 2.530 euros a l'any; i ara, amb el Botànic, 60 euros a l'any. Això, pel que respecta a les famílies i a l'esforç que hem de fer en setembre de cara a l'inici de curs.

Parlem ara del menjador escolar. Eixa mateixa família, amb 20.000 euros de renda anual, una família treballadora amb una renda familiar massa habitual, amb la dreta no tenia dret a la beca menjador, ara, amb el Botànic, pot tindre una beca de 350 euros. Esta família en el govern anterior hauria d'haver tingut menys de la renda anual que els he comentat per a poder tindre beca per a un menjador, que, com saben vostès, anava d'octubre a maig, i no de setembre a juny, com va ara, i que tampoc contemplava l'opció de beca cent per cent gratuïta, com ara sí que es contempla.

Però parlem ara també del que passa dins de les aules, d'allò que espera el nostre alumnat quan creua la porta de l'escola, institut o centre d'FP. El primer que es trobaran és en personal docent del centre. Este curs comptem amb 78.659 docents als nostres centres educatius, són 14.839 més des que el Botànic gestiona esta conselleria, que l'agarràrem amb un cos docent de 63.820 professionals, en són 743 més que el curs passat, el que ens convertix en l'única comunitat autònoma de l'Estat espanyol que ha crescut en personal docent este curs respecte al curs anterior, en què recordem teniem també fons extraordinaris del Ministeri d'Educació per a fer front a la pandèmia. Tenim un mestre o mestra per cada 12 alumnes a les escoles i un professor o professora de mitjana per cada 10 alumnes en els instituts.

L'altra cosa que es trobaran són les mateixes aules. Una aula, una unitat, que potser abans no existia. I és que en l'augment d'unitats i de professorat, mentre, com els he dit, baixava la població escolar, ha sigut possible que este curs comptem amb una ràtio mitjana de 19,4 alumnes en infantil i primària i 26,6 de mitjana per aula en ESO i batxillerat, és a dir, una atenció més individualitzada, el que suposa més qualitat educativa.

Al personal docent se li ha d'afegir també l'augment en personal no docent que fa possible eixa millora en la qualitat educativa dels centres, amb l'acompanyament necessari. Així, este curs comptem amb 1.770 orientadors i orientadores escolars, un 15% més que el curs passat, que reforcen el sistema educatiu, tal com ha fet possible el nou model d'orientació que posa com a mínim una persona professional de l'orientació educativa en cada centre. Cal recordar que este curs també s'incorporen 120 professionals d'orientació a l'educació concertada, gràcies a l'acord que hem arribat amb les patronals i representants socials de l'escola concertada i les cooperatives d'ensenyament.

Com saben, el reforç de personal docent i no docent té un impacte directe en la qualitat de l'atenció educativa del nostre alumnat, però el té molt i molt especialment en aquell alumnat amb necessitats específiques d'atenció educativa.

A més, es creen noves figures professionals per atendre de forma més personalitzada este alumnat que s'incorporaran a les unitats especialitzades d'orientació. Tindrem 23 educadores socials per a la prevenció de l'absentisme, la promoció de la convivència i la lluita contra el *bullying*. 6 terapeutes ocupacionals i 3 fisioterapeutes per a l'assessorament dins d'equip interdisciplinari d'actuacions dirigides a l'alumnat amb necessitats educatives especials. A més, comptarem amb 1.318 persones educadores d'educació especial, 72 més que el curs passat, 418 més que el curs anterior al Botànic. Encara com anàvem a acabar amb l'educació especial, senyories.

D'altra banda, hem augmentat la inversió per convertir els centres educatius en vertaders pols d'innovació educativa, un model, el de l'aplicació de polítiques educatives innovadores i l'impuls de projectes d'innovació als centres que s'emmarquen en les polítiques educatives més avançades d'Europa. Dels 242 centres participants i 200.000 euros de pressupost en 2015, passem a 809 i 1,9 milions el curs passat, i ara està acabant-se de resoldre, i n'hi ha 981 centres participants i una dotació de 2,45 milions d'euros.

Desencapsular els ensenyaments, interconnectar les matèries i promoure un pensament crític de l'alumnat capaç de lligar conceptes de diferents assignatures per tal de tindre una visió integral de la societat que ens envolta, a més d'una major capacitat a futur de resoldre els problemes que planteja el dia a dia o de potenciar talent i creativitat en el nostre alumnat. Així posem en marxa un nou projecte escolar que engloba quatre programes, alguns ja existien i altres són nous, per treballar l'expressió artística de l'alumnat: «L'escola canta», en què el curs passat ja participaren 6.206 alumnes; «L'escola dansa» en què van participar 11.103; recuperem «L'escola fa ràdio» que en el 2019 participaren 1.310 alumnes, i en creem de nou «L'escola fa teatre» per a la dinamització de la literatura i l'art dramàtic.

D'altra banda, s'està també duent a terme una revolució tecnològica en els nostres centres, 91.200 equips tecnològics amb connectivitat, *wifi* de banda ampla a més de mil centres educatius, 737 centres digitals col·laboratius integrats als nostres centres per a interconnectar 375.000 alumnes valencians, a més oferim 3.700 places en cursos específics per al personal docent vinculat amb les competències digitals i cursos també per acreditar les competències digitals de 62.200.

Així avancem amb el nostre alumnat cap al futur, impulsant l'aprenentatge en unes habilitats digitals necessàries per a relacionar-se personalment i laboralment. Òbviament, estes habilitats per tal de relacionar-se i fer front al futur interconnectat entre les diferents societats del món han d'anar acompanyades d'una millora en la formació lingüística o, millor dit, multilingüística.

En primer lloc, he de ressenyar que no serem una societat competitiva si no som una societat amb autoestima, coneixedora de les nostres singularitats. Alguns volen que renunciem a allò més nostre per vendre la nostra cultura i llengua a un globalisme uniforme i despersonalitzat. Els valencians i les valencianes podem oferir el millor de nosaltres quan som coneixedores d'allò que som. Per això hem incrementat l'aposta per l'ensenyament de l'anglès, per fer front a reptes globals, sense oblidar l'ensenyament i competències en valencià, en la nostra llengua, amb la qual ens volem i hem de poder relacionar-nos arreu del nostre territori. Així, el valencià ha guanyat espai a tot l'ensenyament obligatori del nostre sistema convertint-se en llengua vehicular per a tots de la mà del castellà, com no podia ser d'una altra forma. Ja no hi ha alumnat que tracta el valencià de forma anecdòtica al sistema educatiu.

D'altra banda, l'anglès és més present que mai a les escoles valencianes, amb assignatures no lingüístiques que es vehiculen també en la primera llengua de contacte a nivell internacional. A més, comptem amb més auxiliars de conversa que mai, amb 1.200 places oferides, garantint persones

natives en diferents llengües als diferents centres educatius públics valencians. Disposem de més places en valencià i anglés gratuïtes a les escoles oficials d'idiomes per al nostre personal docent. I hem recuperat les estades formatives a l'estranger perquè les i els nostres mestres i professors compten amb la millor formació i capacitat lingüística.

He parlat del que succeeix abans d'entrar a una aula, del que l'alumnat es troba quan entra a eixa aula, i ara toca parlar d'allò més tangible, de les pròpies aules, de les infraestructures educatives. En esta matèria, com saben, el Botànic ha fet un gir de 180° pel que respecta a la situació anterior amb l'arribada de la política progressista de la Generalitat. L'any anterior a l'arribada del Botànic s'executaren 20 milions d'euros. L'any passat n'executaren 147 al tancament de l'exercici. I els done la xifra d'execució a data de hui, 100 milions d'euros, el que suposa un 25% més d'execució que l'any passat.

Este curs l'hem començat amb 10 centres educatius nous obrint les seues portes i 21 més que podran obrir durant este curs escolar: el CEIP Doctor Calatayud, a Asp; el Bracal, de Muro d'Alcoi; el CEIP Gasparot, de la Vila; l'IES 12 de Octubre, al Pilar de la Horadada; el CEIP Ambaixador, a Almassora; el CRA Palancia Espadán, a Castellnovo; el CEIP Alberto Selma, de Santa Magdalena de Polpís; el CEIP Les Foies, a Gandia; el CEIP Número 2, de Sant Antoni de Benaxeve; i el CEIP Elías Tormo, a Albaida. Estos ja han començat este curs, començaren el dia 12.

Però, com sabem que són vostés un poc incrèduls amb la política del Botànic en matèria d'infraestructures, continue amb els centres que, si així ho desitgen, podran obrir encara este curs: CEIP Dama de Guardamar, a Guardamar del Segura; CEIP Lo Romero, a Sant Joan d'Alacant; CEIP María Moliner, al Pilar de la Horadada –dos centres este curs–; CEIP Amanecer, a Torrevieja; CEIP Doctor Esquerdo, a la Vila Joiosa; CEIP de Xaló; CEIP Mare de Déu de Gràcia, de Biar; CEIP Poeta Pla i Beltrán, d'Ibi; IES Thader, a Orihuela; CEIP Santa Quitèria, d'Almassora; CEIP Herrero, de Castelló; CEIP Vicent Marzà, de Castelló; CEIP Mare de Déu de Vallivana, de Morella; CEIP Pintor Sorolla, de Yátova; CEIP Verge del Roser, d'Olocau; IES Número 5, de Sagunt; CEIP Jaume I, d'Alcàsser; CEIP Lluís Vives, de Bocairent; CEIP Sant Ignasi de Loiola, de Picassent; CEIP Padre Manjón, de València; i CEIP Carrasquer, de Sueca. 31 centres (*veus*)..., no, eixe l'hem heretat del PP, ara li ho conte. 31 centres nous, 12.000 alumnes beneficiats, 156 milions d'inversió, 3.900 llocs de treball dedicats a la seua construcció.

Per cert, una portaveu de l'oposició digué l'altre dia, en una roda de premsa, que el CEIP..., que a Cocentaina no se sabia res. Just el dia següent, jo mateixa visitava les obres del CEIP Don Juan Bosco, de Cocentaina, de la mà de la seua alcaldessa. Recomana que visitaren eixos pobles en primera persona, perquè el centre de Cocentaina no és que estiga en obres, s'està actuant en ell, sinó que molt probablement serà el centre de nova construcció número 32 que es pose en funcionament este curs. Per cert, és Edificant també.

A més, hi ha 158 obres en centres nous i grans actuacions de millora. Una inversió de 398,8 milions d'euros, que generen vora deu mil llocs de treball. I tenim ja, com saben, 700 milions d'euros per a noves delegacions, a través del pla Edificant. Això ha contribuït a una important reducció de

centres educatius en barracons estructurals, com el CEIP Carrasquer, de Sueca, passant de 27 centres en barracons, sense cap previsió d'obra ni licitació a la vista, a zero. Perquè, miren vostés, si hui hi ha un barracó plantat és perquè hi ha un obrer posant rajoles en un centre nou. I és que, en estos anys, s'han dut a terme o estem duent a terme obres importants en 507 centres educatius que han comportat la creació de 17.600 llocs de treball.

Però, senyories, la política d'esta conselleria, en matèria d'infraestructures, no es para i, el que és més important encara, no s'estanca, sinó que evoluciona, segons les necessitats actuals, per donar resposta també a qüestions que no són estrictament educatives. I convindran vostés amb mi, l'energia i especialment la sobirania energètica s'ha convertit en un autèntic problema en el nostre continent. Per això, hem posat en marxa el programa Zero, energia de proximitat. (*Tus. Pausa*)

Disculpen. Els parlava del programa Zero, energia de proximitat. És un programa que estem fent en dos fases i el que pretenem amb ell és que els instituts públics tinguen infraestructures completament autosuficients energèticament. I no sols això, sinó que tenim la intenció de crear excedent energètic suficient com per a poder bolcar-lo a la xarxa del municipi i que impacte en benefici dels veïns i veïnes del barri o del poble.

En la primera fase, que estarà a punt en primavera, s'instal·laran plaques fotovoltaïques sobre les cobertes de 114 instituts: 17 en 14 municipis de les comarques de Castelló; 57 en 32 municipis de les comarques de València; i 40 en 20 municipis de les comarques d'Alacant. I la nostra intenció és, en la segona fase, arribar a tota la xarxa d'instituts públics valencians.

Fins ara, crec que he pogut donar bona mostra de l'augment d'inversió i millora organitzativa en cadascun dels factors que conformen, en el seu conjunt, la política educativa valenciana; dades que, sincerament, crec que mostren la implicació del Botànic. Però, sens dubte, hi ha una de les àrees d'esta conselleria on és inqüestionable l'esforç que s'ha fet, no només econòmic, esforç econòmic, amb augment d'inversions, sinó també metodològicament i organitzativament per a aconseguir convertir-la en un motor d'ocupació digna i estable. Parle, òbviament, de la formació professional valenciana.

Este curs comptem amb 114.164 estudiants de formació professional, en són 28.788 més que abans de l'arribada del Botànic, un 34% d'increment, i només en este curs tenim 5.559 places noves d'FP amb l'obertura de 198 títols de nova implantació. L'alumnat respon perquè el sistema també respon. No debades, els cicles han augmentat un 30% en els últims cursos, amb la implantació de noves titulacions que no existien. I el professorat ha augmentat més que en cap altra etapa educativa, en més d'un cinquanta per cent, de vora cinc mil dos-cents abans a huit mil tres-cents ara.

Hi ha un lema que emprem quan ens referim a l'FP valenciana, que és «FP, la primera opció» i realment ho és i així ens ho fan saber les empreses. De cara a l'any 2025, es preveu que el 50% de la demanda laboral precisarà d'un títol d'FP, situant-se fins i tot per damunt de la demanda de títols universitaris, que es preveu que es situe un 37%. De fet,

no és estrany trobar a les aules d'FP persones que ja tenien una titulació universitària, però que tornen perquè volen professionalitzar-se en una branca concreta dins del seu sector o ampliar coneixements i aptituds laborals en els nous sectors laborals que s'obrin.

Totes estes previsions i reflexions, ens han impulsat a repensar el sistema d'oferta de l'FP, millorant-lo i ampliant-lo. I ho hem fet amb criteris objectius, criteris que responen a les necessitats reals del teixit productiu valencià que, com saben, no és igual a totes les comarques.

Abans d'arribar al govern passava molt i era molt legítim també que els ajuntaments o els mateixos centres demanaren a la conselleria quin era el cicle que volien implantar i, en moltes ocasions, no es tenia massa en compte eixe criteri d'ocupabilitat posterior. Això donà com a resultat títols que tenien problemes de matrícula, estudiants que tenien problemes per a realitzar les pràctiques en empreses prop del centre on cursaven els estudis o problemes després d'ocupabilitat. Per a evitar això, este curs estan ja en ple funcionament 19 consells territorials de l'FP, on empreses, administració i organitzacions sindicals analitzen la necessitat d'oferta formativa en 19 zones geogràfiques del territori, per tal d'adequar l'oferta a les necessitats de personals tècnics dels sectors productius de cadascuna d'eixes zones.

Conseqüències? Si preguntem hui a l'alumnat de l'FP valenciana quina és la seua situació laboral, més de la meitat contestarà: treballant. Això és la tònica general. Però és que, si preguntem a estudiants de títols com informàtica, mecànica, caldereria, ens trobarem que eixa proporció és de huit, nou o inclús deu de cada deu que estan ja treballant.

Vull destacar també els esforços en matèria d'innovació amb l'FP, amb iniciatives com el centre d'innovació d'Alacant, la xarxa Novigi, amb 44 aules del futur en diferents centres del territori i 44 aules d'emprenedoria per a animar i acompanyar l'alumnat que vol desenvolupar projectes empresarials autònoms perquè es pugui fer realitat, o la xarxa d'Instituts de Excel·lència, que integra 30 centres educatius. Junt amb açò, una important inversió en la renovació dels materials per a la formació pràctica en els centres d'estudis de més de vint-i-set milions d'euros.

En definitiva, senyories, tota una revolució educativa que dona resultats i ens situa entre una de les autonomies amb més gratuïtat en el sistema educatiu, una de les poques i probablement l'única comunitat autònoma que augmenta recursos en l'educació després de la pandèmia, una de les que més reduïx l'abandonament escolar primerenc i una de les poquíssimes on l'educació gratuïta i universal no comença als tres, sinó als dos anys i ara anem a per l'un-dos.

Quede a la seua disposició.

Moltes gràcies per la seua atenció i estaré encantada de respondre a les seues rèpliques o preguntes en el següent torn d'intervenció.

El senyor president:

Moltes gràcies, consellera.

I ara passariem a les intervencions dels grups parlamentaris, com he dit, per ordre de sol·licitud de la compareixença. Començaríem amb la intervenció del Grup Parlamentari Popular, per sis minuts.

Quan vullga, senyoria.

La senyora Gascó Enríquez:

Gracias, presidente.

Buenos días, señora Tamarit. Gracias por su comparecencia.

Yo la verdad es que, bueno, veo que sigue la misma tónica que su antecesor. Acaba de hacernos una crónica del inicio de curso escolar y todo está fenomenal, ni una sola autocrítica ni un solo problema en el inicio de curso escolar. ¿Y qué quiere que le diga, señora Tamarit? Eso es imposible, sobre todo porque conocemos los problemas que están teniendo los diferentes claustros, los diferentes centros para arrancar este inicio de curso escolar, sobre todo porque se está aplicando una nueva ley educativa y eso siempre trae problemas y porque en todos los inicios de curso escolar hay problemas. Y negar esas evidencias yo creo que no habla bien de usted, sobre todo porque creo que, dejar de lado a las familias, a los alumnos y a los docentes y negar y no querer ayudarles y no querer trasladar en las Cortes Valencianas esos problemas, insisto, y lo siento mucho, *consellera*, pero negar esa evidencia no habla bien de usted.

Otra cosa que le quiero decir, hablando de negar evidencias, que usted diga que la Comunidad Valenciana es la única comunidad de España donde la inflación no afecta a las familias, de verdad, creo que también la retrata. Usted está negando además todo lo que dicen las entidades bancarias, lo que dice Save the Children, lo que dicen los medios de comunicación, lo que dice la intervención general, y nos tenemos que creer a pies juntillas lo que dice la señora Tamarit, «no es verdad que a las familias valencianas les afecte la inflación», mire, yo le voy a poner el ejemplo de lo que dice Save the Children en un estudio que realizó en junio del 2022, porque dice que el coste de criar a un niño en la Comunidad Valenciana es de 710 euros, el coste mínimo, ¿eh?, sin ningún tipo de lujo, simplemente asumiendo el coste básico de 710 euros. Ese mismo estudio se hizo en el año 2018, entonces el coste era de 533 euros, ya existía Xarxa Llibres, sus becas de comedor y todo lo demás.

Insisto, el coste durante esos cuatro años se ha incrementado en 28,4, que, ¡qué casualidad!, es el incremento del 30% que hablan todas las entidades que usted les niega toda la credibilidad del mundo. La inflación está en el 12%, la crianza en la Comunidad Valenciana se ha incrementado bastante por encima del incremento general de precios, pero usted lo niega absolutamente todo.

Y yo, después de darle esta información, le pregunto: ¿usted no va a ayudar a las familias ante el incremento del gasto que está suponiendo, señora *consellera*? ¿De verdad que no va a ayudar a estas familias, negando la evidencia de todas las entidades, porque tenemos Xarxa Llibres en la Comunidad Valenciana, *consellera*? ¿No va a ayudar a las familias en el

curso más caro de la historia porque tenemos Xarxa Llibres, *consellera*? Es que me parece tan triste. Insisto, es que se retrata usted sola haciendo unas campañas de autobombo y de demagogia insultantes para las familias valencianas. Pero, luego, también quiero hablarle de otras cuestiones.

Empezamos el curso escolar con vacantes en todos los centros, sin cubrir las bajas de todos los centros educativos, casi cinco mil vacantes por cubrir, y usted esto ni lo nombra en su intervención. Hoy, volvemos a tener adjudicaciones, en Torrevieja teníamos más de cincuenta vacantes por cubrir, y usted todo esto ni lo nombra.

Los gastos de funcionamiento no los está pagando, y les dice a los centros, además, con un rostro increíble, que no va a pagar los gastos de funcionamiento porque los centros tienen remanentes, pero esto no lo comunican por escrito. Pero es que, ¡oiga!, los centros tienen un plan de ejecución presupuestaria, tienen una planificación presupuestaria, y ustedes no lo notifican por escrito, generando otra vez más una inseguridad jurídica en los centros. ¡Oiga!, comuníquenles a los centros que no les van a pagar porque es que, si no, no pueden hacer ninguna modificación, porque no les están pagando a los centros, pero todo está fenomenal, todo está fenomenal, y de esto tampoco nos dicen absolutamente nada.

Aulas de dos años. Vienen aquí y se les llena la boca hablando de lo bien que van a estar los niños en las aulas de dos años. Pero, claro, para ustedes, crear un aula pública de dos años es poner sillas, mesas, un cambiador, y una papelería de pañales, porque no les están dando el material didáctico, y cuando los centros les llaman y les piden el material didáctico, les dicen: «Se nos ha acabado, apáñense ustedes, búsquense la vida». No están cumpliendo el decreto, que dice la normativa que tienen que tener un material muy específico, y, encima, cuando les piden ayuda, les dicen ¡apáñense que se nos ha acabado el material!

Y así es como quieren montar las aulas de dos años en los centros públicos, señora Tamarit. ¿Me puede decir por qué está pasando esto? ¿Es así como quieren crear un sistema público de escolarización de aulas de dos años en los centros públicos, sin material? Porque los centros no dan crédito: «Se nos ha acabado, apañaros, de momento no os vamos a mandar material». De esto tampoco nos ha contado nada, pero todo va fenomenal, y esto es lo que tenemos en el sistema educativo valenciano. Y tengo que ir terminando.

Mire, le quiero hablar de un tema que ha saltado a nivel nacional una vez más, y es el tema de Encarnación. Señora Tamarit, mire, yo tengo aquí toda la documentación. Esta mujer, que sabrá perfectamente del caso que le estoy hablando, y me han hecho llegar toda su documentación, sale el tema de la relación de vacantes, y esta mujer opta a toda la relación de vacantes. Esta mujer aparece el número uno en su puesto y aparece que sí que ha optado al concurso-oposición, y aparece la número uno como ya concursado, pero se la saltan y presenta una reclamación.

Yo lo que quiero saber, teniendo en cuenta que esta mujer aparece en las vacantes y aparece que está la número uno en su concurso-oposición, que aparece, que se la han saltado, que es evidente que la administración no ha hecho bien su trabajo, y que ha presentado una reclamación en tiempo y forma el día 2 de agosto, ¿por qué no se la está

escuchando?, ¿por qué usted, señora Tamarit, no hace su trabajo, y a una persona que llevaba más de treinta años en la administración usted no le está dando una respuesta? ¿Por qué se la está tratando de forma tan injusta? Y ¿por qué, desde su partido, encima se la está insultando, señora Tamarit? No es forma de tratar a una persona que lleva treinta años prestando servicios en la administración.

Señora Tamarit, no todo está yendo bien en la educación valenciana. Díganos la verdad, por favor.

Muchas gracias.

El señor presidente:

Gràcies, senyora Gascó.

Continuem amb el Grup Parlamentari Vox, que tindrà sis minuts també per a realitzar la seua intervenció.

Quan vullga, senyora Massó.

La senyora Massó Linares:

Muchas gracias.

Buenos días, *consellera*.

Mire, lo que nos ha contado aquí, prácticamente el 90% de lo que nos ha contado, pues podríamos haberlo encontrado en Google. También es bueno saber que, aparte de una *consellera* de educación, tenemos una *consellera* de empleo, porque parece que el Edifican está simplemente orientado a crear puestos de trabajo. Pero, bueno, vamos de verdad a lo que no podemos encontrar en Google, a lo que nos trasladan los padres, los profesores y los alumnos.

Ya sospechábamos nosotros que usted pues era una fiel sucesora del señor Marzá. El anterior *conseller* tenía por costumbre andar siempre liado con los tribunales, acumulando sentencias en contra, y usted ha empezado bien el curso: le paraliza el TSJ, por denuncia de los sindicatos, la organización por ámbitos, tiene a los profesores de Religión concentrados a las puertas de su *conselleria*, y, como acabamos de escuchar, expulsa de su trabajo a una profesora de Música con más de treinta y cinco años de docencia, enviándola al paro por su totalitario requisito lingüístico. Vamos, en la línea, como he dicho, de su antecesor.

Mire, comparece usted hoy aquí para hablar del inicio de curso, y nosotros, como le he dicho, después de hablar con padres, profesores, maestros y alumnos, pues la verdad es que no sabemos por dónde empezar, pero vamos a ver tres o cuatro temas que creo que son de interés.

Mire, el tema viene de largo y ustedes están enviando al paro a muchísimas mujeres; están creando plazas de infantil de dos años en colegios públicos habiendo vacantes –y muchas– en las escuelas infantiles privadas; hay plazas libres en las escuelas infantiles privadas; hay una bajada de la natalidad; después de la matriculación, en los colegios públicos han quedado

muchas vacantes, pero ustedes siguen creando esas aulas y siguen pensando en crear nuevas aulas de educación infantil destinando millones de euros de los fondos de recuperación y resiliencia, casi treinta y cinco millones de euros, mientras abogan a las escuelas infantiles a cerrar. Pero es que, además, los profesores se quejan, como ya le han dicho aquí, que usted lo único que ha hecho ha sido poner un profesor para esas aulas, no les está exigiendo los mismos requisitos que pide a las escuelas infantiles privadas.

Solo se ha invertido en profesorado en esas aulas, *consellera*, explíquenos por qué. ¿Qué pasa con esas adaptaciones que no se les piden a esas aulas de los colegios públicos? ¿Para qué? Pues, para mantener el monopolio de la educación, a usted le importa muy poco a qué precio y se dedica a hacer declaraciones de que da 2.800 euros por niño en infantil. ¿Cuál es el coste real de una plaza escolar? ¿Cuánto invierte realmente su *conselleria* en una plaza escolar pública? Si tiene a bien, me lo cuenta después y, entonces, veremos a ver qué es lo que está haciendo usted con las escuelas infantiles privadas.

Mire, les hemos oído muchísimas veces que ustedes son los defensores de los docentes, que los demás atacamos a los docentes, a ver, *consellera*, ¿quién ha maltratado este verano a los profesores? ¿Quién les ha dejado casi sin vacaciones? ¿Quién les ha tenido en vilo a los claustros y a los equipos directivos todo el verano? ¿Quién ha publicado los decretos de ordenación de primaria y secundaria el 5 de agosto? Usted, *consellera*, usted ha estado maltratando a los docentes, no les ha dejado tiempo para preparar el nuevo curso, para analizar y elegir los libros de texto, para hacer una buena planificación; pero lo harán, estoy segura de que ellos lo harán, ¿por qué?, pues porque ellos tienen una vocación y una profesionalidad que usted y la *conselleria* no tienen, los docentes sí la tienen; ustedes no la tienen. Pero vamos a seguir hablando del inicio de curso.

Es imposible hablar del inicio de curso y no hablar de los ámbitos. Usted obliga a la ordenación por ámbitos, los sindicatos presentan un recurso y el TSJ lo paraliza, y el 31 de agosto les dicen a los centros que hagan lo que quieran. Ya sabía usted que con doce días para preparar el curso, la papeleta que les deja a los equipos directivos es de aúpa, ¿cómo van a cambiar en diez días?

Y entonces, ¿qué ha pasado? Bueno, pues que numerosos centros han optado por continuar con esa organización porque era prácticamente imposible rehacer absolutamente todos los horarios sin poner el inicio de curso patas arriba, no porque crean que son buenos para los alumnos, debería escuchar a los profesores, hablan de caos, de confusión, de improvisación. ¿Cree usted que es la mejor manera de empezar el curso, *consellera*? Los sindicatos recurren, surgen plataformas de docentes contra los ámbitos, o sea, un escenario perfecto, pero es que se han sumado hasta los suyos, es que se ha sumado hasta el STEPV, *consellera*.

Y, para rematar, el señor Soler dice que los resultados de los ámbitos son positivos, que las cifras lo demuestran, un aumento de cinco puntos en las tasas de promoción. Pero, ¿a quién quieren engañar, teniendo en cuenta los datos de dos años de pandemia a los que se pasaba de curso por decreto? ¡Claro que han aumentado las tasas de promoción! ¿Así es como van a solucionar los retos de los que usted hablaba antes? Mire, escuche a los profesores.

Los ámbitos no son una innovación suya ni del señor Soler, ya se hacía antes, se hacía antes para grupos reducidos, con determinadas características, y, como dicen los profesionales, ayudan a un perfil determinado de los alumnos. Nos transmiten que están preocupados por la calidad educativa, por profesores que van a impartir materias en las que no son especialistas, no lo consideran, *consellera*, la mayoría, el mejor modelo pedagógico porque se dan conocimientos aplicados pero se van a perder conocimientos específicos, pero, vamos, a ustedes eso qué más les da.

La verdad es que no nos da mucho tiempo a profundizar en los decretos para este inicio de curso, pero, por ejemplo, el de secundaria, en la página 896, *consellera*, programas informáticos y las TIC, «la utilización de determinados programas informáticos y aplicaciones TIC», pero, vamos a ver, si les ha prohibido a los centros comprar material informático esperando que la *conselleria* les provea de ese material. Sobre el papel queda divino, pero es que luego nos topamos con la realidad; también queda divina en el decreto la tabla que relaciona competencias específicas con las competencias clave, pero ¿y los porcentajes?, ¿y la forma de aplicarlo? Tiene a los profesores abandonados.

Tendrán que elaborar las programaciones de las materias de los cursos en los que aún no se aplica la nueva ley, tendrán que elaborar las propuestas pedagógicas y las programaciones en los que sí se aplica la nueva ley, a todo eso, sin ningún tipo de orientación y concreción por parte de la *conselleria*. Los profesores están esperando a las reuniones de la comisión de coordinación pedagógica para tener, al menos, una pauta.

El señor president:

Senyora Massó, ha d'anar acabant.

La senyora Massó Linares:

Termino ya, termino.

No existen criterios de calificación.

Y, luego, ya, termino con esto, nos podemos hacer una idea de lo que persiguen sus decretos y su educación mirando qué palabras aparecen. Mire, perspectiva de género, perspectiva integradora y sostenible, 646 veces; rendimiento, 24; razonar, 7 veces.

El señor president:

Senyora Massó, ha de finalitzar.

La senyora Massó Linares:

¿Qué podemos esperar de ustedes? Bueno, ustedes son la antieducación, *consellera*.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Massó.

La senyora Ventura Campos:

Moltes gràcies, president.

Bienvenida, señora Tamarit, a la comparecencia para hablar del inicio del curso escolar, un inicio de curso, tengo que decirle, no ser tan positiva, pero es caótico, es la realidad, caótico para los docentes, caótico para las familias, por su falta de gestión, su falta de compromisos incumplidos con la ciudadanía, y por una inflación que hay que reconocer también para los valencianos, que ha estado ahogando a las familias, y que el gobierno del Botánico poco está haciendo, o nada, un inicio de curso duro para las familias, como le decía, que deben hacer malabares para mantener su economía doméstica.

Señora Tamarit, por muchas más bondades que quiera vender de su gestión a la opinión pública y a estos diputados, la realidad es otra. La realidad es objetiva, puramente objetiva, son datos que ofrece la intervención general de hacienda sobre la deficiente ejecución de sus presupuestos, su deficiente ejecución. Los datos indican que en siete años de Botànic no han sido capaces de cumplir sus compromisos en materia educativa.

Yo hoy voy a hablarle del incumplimiento de sus compromisos, y le pido, por favor, mayor rigurosidad en sus datos, y deje de hacer un mitin político a estos diputados, guárdese para la campaña, mitin que aquí, en esta comisión, pues, sinceramente, únicamente aporta demagogia.

La realidad es que no han sido capaces de acabar con la construcción de las 124 infraestructuras que ustedes prometieron a todos los valencianos en el año 2016, y desde esa fecha no han ejecutado ni al 50%, por muchas infraestructuras que hoy aquí nos haya dicho que van a hacer, que no están construidas, están proyectadas para este año, veremos si tienen fin.

Tengo que decirle que ni siquiera derivando las competencias, sus competencias de construir colegios, a los ayuntamientos, a través del plan Edificant, ha demostrado ser útil esta herramienta y efectivo este incumplimiento, su *conseilleria* provoca muchos alumnos, más de dieciséis mil alumnos, sigan estudiando en barracones. Y esa es la realidad. Y déjese de demagogia que cuando hay un barracón, hay un colegio al lado, o están construyendo un colegio. Es así. Hay muchos niños que están esperando esa construcción de colegios hace muchos años, hace siete años.

Por otro lado, tengo que decirle que el dinero que ustedes presupuestan año tras año, cantidades millonarias, que nos parece muy positivo, pues no se ejecutan, y han ido a otras causas como comprar palacetes, ofrecer las ayudas al ERTE, renta valenciana de la inclusión, circuito del motor, entre otras.

En ese sentido, no han sido capaces de mejorar la calidad educativa por su sectarismo político y se han centrado en una política donde se señala a los docentes y a las familias que no hablan valenciano, señora Tamarit, incluso las

despiden después de treinta y cinco años dentro del sistema educativo, que me parece una aberración.

Señora Tamarit, les pido que dejen de imponer su doctrina y quiero recordar que esta comunidad siempre ha respetado a la gente que habla castellano, valenciano, u otro idioma, y siempre se ha tenido la libertad de hablar el idioma que se elija. Y hoy usted ha reconocido, después ha querido rectificar, pero ha reconocido un triunfo de aplicar el valenciano como lengua vehicular en todos los centros educativos de la Comunidad Valenciana. Esto es lo que ustedes perseguían y, hoy, usted lo ha reconocido, ese triunfo de la totalidad del valenciano sin libertad de elección de las familias.

No han sido tampoco capaces de ofrecer un modelo de inclusión educativa de consensos. Usted aquí se pone galones de que tenemos orientadores educativos, ¡oiga!, tiene a pie de guerra a los orientados educativos, y, la concertada, el año pasado estuvo sin orientador educativo. (*Veus*) Ahora no, pero han estado un año, y me parece que es una falta de respeto hacia estos alumnos que también acceden a la educación pública y ustedes les han negado ese derecho, y eso me parece lamentable.

Y tengo que decirle que los orientadores reniegan de este modelo de orientación educativa porque ni siquiera se han reunido con ellos, ni los han escuchado. He de decirle que aún siguen faltando recursos psicopedagógicos, por muchas bondades que usted hoy nos haya querido..., que me alegro de que vayan sumando y que vayan aportando más números de recursos psicopedagógicos, pero faltan año tras año, igual que faltan docentes en las aulas, que no se lo digo yo, se lo dicen los padres de Blasco Ibáñez, se lo dicen padres de muchos colegios, faltan docentes. Por favor, sean más ágiles.

Y no han sido capaces ni de negociar con los docentes ni con los sindicatos porque han aplicado su vara de imposición. ¡Ojo!, lo único que han negociado es que, cuando ustedes hacen una mala gestión, sí que llaman a los sindicatos y a los docentes para negociar, en este caso por el tema de los ámbitos, entre otros.

No han sido capaces tampoco de publicar los currículos educativos de las diferentes etapas educativas en tiempo y forma, lo han publicado en el mes de agosto. ¡Oiga!, hace lo mismo que hacía su predecesor, el señor Marzá, todo lo publicado en el mes de agosto. Me parece una falta de respeto hacia los docentes.

Y, en este caso, tengo que decirle que la aprobación de los currículos, que se haya producido en periodo vacacional, pues eso ha generado que se hayan hecho las programaciones de aula deprisa y corriendo, de cualquier manera, sin formación, sin formación al profesorado que les ayude a desarrollar bien esta programación del aula, con esta nueva ley educativa, y poner en consonancia también tener libros, que no han tenido libros los alumnos, ¿por qué?, porque no estaban las programaciones cerradas, han tenido que trabajar sobre el borrador.

Y me gustaría preguntarle por qué se han publicado los diferentes currículos en el mes de agosto. ¿Era consciente usted del tsunami que esto ha generado, de la problemática?

También, ¿va a costear usted al cien por cien los nuevos libros que adquiera el alumnado ante el cambio de la ley?

Usted dice que los libros son gratis en la etapa obligatoria, también le pido, por favor, que sean, o que ofrezcan alguna ayuda a estos libros en las etapas obligatorias.

Usted reconoce que existe inflación en el mundo, en España, en la Comunidad Valenciana tenemos menos, parece que aquí no nos afecta la inflación, me parece un poco demagógico, y le pido por favor que lo tenga en cuenta también para las familias valencianas, y conocer si va a aportar alguna ayuda a estas familias valencianas.

Usted sabe que desde Ciudadanos presentamos una proposición no de leyes de este verano pidiendo que ampliara las ayudas urgentes del comedor escolar y transporte para que puedan acceder más familias, porque hay familias que ahora mismo están viviendo una situación muy vulnerable. Le pido, por favor, que apueste...

El senyor president:

Senyora Ventura, vaja acabant

La senyora Ventura Campos:

Sí, voy terminando.

El senyor president:

Gràcies.

La senyora Ventura Campos:

...hacia esas medidas más universales para que puedan acceder todas las personas que así lo consideren.

Y en la réplica, pues, continuaré con otras propuestas que sí que le quiero enviar a la *consellera*, y espero que nos haga caso, aunque sea desde la oposición.

Muchas gracias.

El senyor president:

Moltes gràcies.

I, ara, continuariem amb la diputada no adscrita, que tindrà tres minuts per a realitzar la seua intervenció.

Quan vullga.

La senyora Sanchis Morera:

Buenos días, *consellera*.

Para disgusto de muchas familias, el curso ha empezado el 12 de septiembre, una de las comunidades donde más tarde ha empezado. Esto ha hecho que hayan tenido que tirar las familias de abuelos y de escoletas.

Ha sido un inicio de curso encarecido, según un comparador financiero, la Comunidad Valenciana, junto con Navarra y Cataluña, han sido de las más caras para la vuelta al cole, ha supuesto un 15% más de material escolar que el año pasado; en cuanto al transporte, en algunos centros se ha encarecido un 69,2%, por ejemplo, en el colegio La Aneja la plaza ha pasado de 61 a 103 euros.

Aunque supone un avance, la Xarxa Llibres no cubre todos los gastos de vuelta al cole. Hay familias que tienen que desembolsar entre 250 y 300 euros.

En cuanto a las infraestructuras, 16.000 alumnos siguen en barracones, solo el 30% de los colegios prometidos se han construido desde el año 2016. Existen en la comunidad menores estudiando entre amianto, hemos visto a padres que se quejaban de esta situación, por ejemplo, en el CEIP Azorín, Emilio Varela y El Tossal.

El gobierno autonómico ha sido incapaz de dar solución a las necesidades de los colegios, descargando su responsabilidad en los ayuntamientos a través del plan Edificant.

Por cierto, los institutos han tenido que convocar a contrarreloj sus claustros y consejos escolares para decidir si mantenían o no la educación por ámbitos. Los sindicatos CSIF y STEPV han reclamado la falta de plazas por cubrir. Los alumnos de la Consolación de Castellón vuelven a clase entre horas. Un colegio de Almazora ha empezado dos días más tarde las clases.

Y yo le pregunto: ¿considera que este inicio de curso ha estado bien planificado respecto a la obligatoriedad de los ámbitos? ¿Tiene previsto el Consell acabar con los barracones antes de que finalice la segunda legislatura? ¿Tiene previsto el Consell acabar con el amianto en los centros educativos? Y, por cierto, ¿considera justo que una profesora de Música se vaya al paro después de treinta y cinco años, con sesenta y dos años y siete hijos?

Gracias.

El senyor president:

Moltes gràcies.

I, ara, continuarem amb el Grup Parlamentari d'Unides Podem, també per tres minuts.

Quan vullga, senyor Martínez.

El senyor Martínez Ruiz:

Gràcies, senyor president.

I gràcies, senyora consellera, per la seua compareixença.

Mire, quan estava escoltant les portaveus dels grups de l'oposició, m'ha vingut al cap una anècdota: una vegada, interpel·laven un Premi Nobel molt cèlebre d'economia i li deien, «mire, hem comparat les seues teories amb les dades reals, i resulta que totes les previsions que vosté feia estaven equivocades», i el Premi Nobel d'Economia es va quedar així, un moment parat, i va dir, «bé, la realitat està equivocada». I a mi em recorda molt això. El «discursillo» que fan sempre no pot estar equivocada, ha de ser la realitat la que està equivocada.

Per a algú com jo, que no és portaveu habitual d'aquesta comissió, trobar-se amb les dades de contractació de nous docents durant l'època del Botànic, o d'apertura de nous centres educatius, doncs, la veritat és que són dades realment impressionants, quasi quinze mil docents nous més contractats i més de cinc-cents centres educatius ja construïts o en construcció. Per cert, d'ací voldria derivar-li la meua primera pregunta, perquè crec que les compareixences estan per a fer preguntes i no «discursillos», que és si l'impacte de l'increment de costos pot afectar a l'obertura dels nous centres educatius previstos.

Sobre el gran avanç que hi ha hagut en l'escolarització dels xiquets de dos anys, la meua menudeta té dos anys, i des d'ací m'agradaria convidar-los a tots que algun dia, si volen, m'acompanyen a recollir-la al cole públic, vegeu que l'aula en la que està doncs està perfectament equipada, que a més tenen unes docents molt bones, i que informen els seus pares que, si algun dia arribaren a governar, eixes aules es tancaran, que els xiquets hauran d'anar a un centre privat, costejar-se'l i que les docents hauran d'anar a l'atur perquè estan molt mal allí ubicades.

Hi ha dos qüestions fonamentals que també voldria plantejar-li, que són, per un costat, té a veure amb el menjador escolar, que és, si l'impacte de la inflació que ha tingut una gran repercussió, està tenint una gran repercussió sobre els preus dels aliments, pot afectar al preu del menú escolar, i, d'altra banda, també plantejar quin és l'increment del nombre de beneficiaris que estaven de les beques menjador i si podria ampliar-se de cara al futur.

També m'interessa molt l'increment de places de formació professional que hi ha hagut durant l'etapa del Botànic, que ha sigut realment fantàstic. Vostés, com ja ha dit, sap que és clau per al nostre canvi de model productiu, també és una peça fonamental dels fons Next Generation i del pla de recuperació i resiliència del Govern d'Espanya, i per això volia preguntar-li també sobre l'aplicació de la nova llei de formació professional i l'impacte que espera que això tinga per als nostres estudiants.

I amb això acabe perquè se m'ha esgotat el temps.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Martínez.

I, ara, continuariem el Grup Parlamentari Socialista, també per tres minuts.

Quan vullga, senyora Besalduch.

Perdó, continuem amb el Grup Parlamentari Compromís.

Per tres minuts, senyora Torres.

Disculpe.

La senyora Torres Garcia:

Gràcies, president.

Doncs, jo faré referència, senyora consellera, al mite de la caverna de Plató, perquè hui acabem d'estar en la caverna, i, clar, quan estàs en la caverna i t'arriben les ombres des de fora, la percepció de la realitat és la que és. Doncs, bé, anem a eixir de la caverna i sense grans triomfalismes anem al que està passant en el sistema educatiu valencià.

Ja ho ha apuntat el meu company d'Unidas Podemos, van les coses fatals, fatals, fatals, fatals, bé, consellera, jo només li dic: per favor, mai en la vida prenguem com a model ni Andalusia, ni Madrid, ni Castella i Lleó, perquè no són per a nosaltres un bon exemple. Per a nosaltres una bona línia de treball és aquella a la que, a dia de hui, estalvia més de dos mil euros a les butxaques de les famílies, vullguen i no vullguen alguns. Va tot fatal, malament, però l'aposta per la formació professional està ahí.

Ja li ha llançat una pregunta al meu company, les xifres crec que són molt positives amb eixe increment de títols, d'alumnes, de places, i de professorat, però sí que m'agradaria dir-li, consellera, que hem de treballar i molt perquè eixos dènou consells territorials de la formació professional treballen de veritat i de valent, conjuntament administració, empreses i sindicats, per a aterrar el més possible a cada zona i a cada sector productiu les necessitats reals de les empreses valencianes, i, sobretot, per a assegurar-nos una ocupació de qualitat amb professionals de categoria.

Va tot fatal, però el pla sobre el qual vosté ja va parlar, referit a l'assetjament escolar i a la prevenció d'eixe assetjament, de l'absentisme, i a l'empoderament de l'alumnat, està ahí amb la incorporació de professionals no docents que estic segura ens faran avançar cap a eixe objectiu. Si pot concretar alguna mesura més, jo també li ho agrairia perquè, en definitiva, el sistema educatiu públic ha de promoure la convivència i ha de previndre l'absentisme i erradicar de totes, totes, conductes destructives als nostres centres.

Va tot malament, consellera, va tot fatal, em queden vint-i-set segons, però vull acabar parlant de la llei de plurilingüisme. M'hauria agradat tindre sis minuts per a esplaiar-me bona cosa i només tindre uns quants segons per a dir-li que l'enhorabona, passar del 21 % de l'alumnat que vehiculava en valencià al..., del 28 % al 61 %.

I vaig a dir-li una cosa, això no és només una cosa que faça amb gust esta conselleria que vosté encapçala, sinó que això és un manament de la Carta europea per a les llengües regionals o minoritàries, que és un tractat internacional subscrit per l'estat espanyol i que, per tant, forma part

de l'ordenament jurídic espanyol, i, per tant, eixa llei està protegida per eixe tractat i tota mesura que depenga d'eixa llei està protegida per eixe tractat, i qualsevol informació o qualsevol comentari en contra està simplement al marge de la llei.

Gràcies, consellera.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Torres.

I, ara, sí, senyora Besalduch, per tres minuts.

La senyora Besalduch Besalduch:

Gràcies, president.

Bon dia, consellera.

La veritat és que tot es pot millorar, i això és una realitat, però el que no podem negar de cap de les maneres és com ha millorat el sistema educatiu públic en esta comunitat des de l'arribada del Botànic, després de vint anys de govern del Partit Popular on l'únic objectiu era desmantellar l'educació pública i, per tant, anar contra la igualtat d'oportunitats. I puc ficar molts exemples, consellera: vam obrir, en l'arribada del Botànic, els menjadors escolars en setembre, i en juny vam augmentar les beques de menjador; encara recordo el decret Vela, del govern del Partit Popular, on van augmentar les ràtios i van despedir a més de cinc mil professors eixe curs escolar. Però això tot es pot millorar, és veritat, inclús el Botànic podem millorar, però també és una realitat que portem vuit anys millorant, cada any un poquet menys, perquè cada any hem fet una miqueta més que aquells 20 anys de desastre en l'educació pública del govern del Partit Popular.

Consellera, ha parlat vosté de FP, bé, ha parlat de moltes coses, però sí que vull centrar-me més en el tot el que s'ha aconseguit i el que està planificat per a millorar la FP i també la universalització dels dos a tres anys. És veritat que quan hi ha governs progressistes a les institucions, com en el Govern d'Espanya, com en el govern de la Comunitat Valenciana, on l'eix principal de totes les polítiques són les persones, i quan això s'alinea la gent viu molt millor. Tant en el cas de l'FP com en el cas de l'educació de dos a tres, els recursos del Govern d'Espanya que arriben, per cert, en FP som la segona comunitat autònoma que més diners rebrem per a l'acreditació de competències professionals, per a la millora d'espais de tecnologia aplicada, per a les aules d'*empreniment*, per a noves places, no? Està molt bé que els governs progressistes aposten per esta educació pública. És un encert en el tema de la formació professional –també ho ha dit Nathalie–, els consells territorials de la FP, eixe diàleg permanent per a decidir quin cicles són els que hem d'implantar en cada territori, de la mà de tots els agents socials i també dels ajuntaments, i dels mateixos docents i dels mateixos instituts. És brutal l'augment de l'evolució de l'alumnat en l'FP, vosté ja ha donat les dades.

I respecte de la universalització de dos a tres, podria dir moltíssimes coses, perquè, clar, en les dades que vosté dóna parla d'un augment de 30 milions i 75 en el bo, però a mi també m'agradaria saber, igual avui no pot ser, però algun dia. Totes eixes aules de dos a tres anys que no estan incloses en estos 75 milions: quants diners s'invertix per part de la Generalitat valenciana per a continuar en esta universalització de dos a tres anys?

El senyor president:

Senyora Besalduch, vaja finalitzant.

La senyora Besalduch Besalduch:

Acabe.

Ha dit una cosa, consellera, que m'agradaria que pogués profunditzar un poc més. Anem per a la universalització de l'1-2? Si me pot explicar un poquet més.

El senyor president:

Gràcies.

De nou el torn de l'honorable consellera per 15 minuts. Quan vosté vullga.

La senyora consellera d'Educació, Cultura i Esport:

Moltes gràcies per les seues intervencions.

Abans de res, donar les gràcies als grups del Botànic per la vostra posada en valor de la política educativa d'esta consellera, tota una sèrie d'avanços i d'èxits que no hagueren estat possible sense el vostre suport en esta cambra i sense les vostres aportacions. Tractaré de donar resposta a tot allò que han plantejat i, si el temps m'ho permet, també a algunes altres qüestions que he anat escoltant per part de l'oposició sobre este inici de curs.

Primera i principal, està tot bé? No, i crec que és just dir-ho. He començat per parlar de la inflació i he començat dient en quina situació concreta ens trobem i què podem fer des del sistema educatiu per acompanyar les famílies, i això ho mantinc. El cost que li pot suposar a una família valenciana, gràcies a les polítiques del Botànic, és molt inferior; i li'n dic una altra, igual els costos són molt grans, però és que portar un informe no és obligat, cadascú pot decidir, no?, i això compta (*veus*) com a –si no li importa, acabaré–, això compta també com a despesa, el material escolar també compta. I és cert que s'ha produït una inflació, imagine's si no estiguérem aplicant estes polítiques d'acompanyament a les famílies.

Me centre en temes, he intentat agrupar un poquet. Crec que hem parlat tots del decret d'inici de curs. Han comentat vostés, els tres grups de l'oposició, que els decrets de

currículum s'han publicat en retard. Els decrets de currículum es van aprovar entre l'última setmana de juliol i la primera d'agost per a les diferents etapes educatives. I comence fent autocrítica, crec que és molt sà, i no tots ho saben fer. Ens haguera agradat aprovar els decrets abans? Sí, rotund, sí. Però és que s'han de tenir en compte dos cosetes: el primer, són els *tempus* que ha marcat l'estat en la publicació del real decret de currículum, com no cal que els diga, vosté sap. Concretament des de secundària i batxillerat es van publicar entre l'última setmana de març i la primera setmana d'abril, ja són unes dades ajustades. I front a d'això se poden tindre dos actituds, no, tres: transposar el text amb canvis mínims i purament estètics, com ha fet alguna comunitat autònoma on es dedicaren a suprimir totes les paraules que tenien a vore amb la igualtat de gènere i a la lluita sobre el canvi climàtic; poden no fer res, i segur que no s'enganyen, apliquen supletòriament el que diga l'estat i si algú erra, erra l'estat i no jo; o hi ha una altra part, cosa que es pot fer, que és el que hem volgut fer ací, que és creure en la descentralització territorial i en les nostres competències i treballar perquè els nostres decrets resolguen la nostra realitat educativa i territorial.

Un altre factor: la participació. I és que esta administració quan fa canvis substancials en matèria educativa escolta a la comunitat educativa. Ojo, no vol dir que el resultat haja d'agradar a tot el món. Com hauríem de consensuar les postures de tots vostés? És impossible, no avançaríem. Però sí se'ls escolta i procurem que agrade a una majoria, i que una majoria se senta part d'eixos canvis que s'introdueixen.

A tot això, jo crec que cal posar en context també la publicació dels nostres decrets amb la realitat territorial de la resta de les comunitats autònomes. Saben vostés que n'hi ha 17 comunitats autònomes, això també ho diu el currículum, que formen l'estat, i nosaltres aplicarem el decret d'infantil en novena posició, el de primària en novena, el d'ESO, en setena i el de batxillerat en setena, de dèsset. No dic que siga un èxit, no me malinterpreten. He començat dient que m'haguera agradat fer-ho abans, i per això abans vaig procurar enviar els esborranys perquè els centres es pogueren organitzar i també les editorials a les quals els vull agrair l'esforç que han fet, perquè els llibres estiguérem a temps.

Però és que parlen alguns de vostés d'un retard escandalós. Jo no sé si sóc jo que visc ací i altres persones viuen en altres llocs, però saben vostés que, de les cinc comunitats on governa la dreta, quatre no tenien publicat el decret de currículum a 1 de setembre. Ni Andalusia, ni Castella-Lleó, ni Galícia, ni Múrcia. Galícia el va aprovar, el d'infantil, el dia 8 de setembre. El de primària, secundària, batxillerat estan a l'espera. Castella-Lleó, cogovernen amb Vox, encara s'està a l'espera de qualsevol decret de currículum amb el curs començat. I a Andalusia i a Múrcia més del mateix, tret que a Andalusia sabem que el flamenc estarà.

Res, com titllarien vostés això? A mi em digueren incaçaç, caòtica. Com li diuen a esta realitat concreta que els acabe de demostrar? Però és que centrem-nos ací, en esta comunitat autònoma. Esta no és la primera llei educativa que s'aplica i, casualment, sabeu que han tingut la LOE, la LOMCE i ara la LOMLOE. La dreta només ho ha fet en menys temps en un decret, el de primària de la LOMCE.

Altres qualificatiu estrela, que també he pogut escoltar de l'oposició sobre els decrets de currículum valencians, és que

fomenten la mediocritat. Este gràfic demostra l'evolució de l'índex d'abandonament escolar primerenc, també anomenat «fracàs escolar» des de l'arribada del Consell del Botànic. Ara estem per baix de la mitjana estatal. Sí, *obras son amores y no buenas razones*, tampoc mai havíem aconseguit estar per baix d'eixe 20% en abandonament escolar des que ho va aconseguir el Botànic. De fet, algú que està parlant ací formava part, va aconseguir dibuixar este gràfic. Veuen la part blaveta? És l'abandonament escolar masculí de la població que actualment té al voltant de 34 anys, en plena crisi, la meitat dels hòmens abandonaren l'escola sense titular, no és que no feren una educació postobligatòria, és que no titularen en educació obligatòria. Mediocre, senyories, serà una altra cosa, i no ho dic jo, ho diuen les xifres.

Han parlat vostés també de la falta de professorat d'inici de curs, té vosté tota la raó. Respecte a les vacants de professorat sense cobrir a l'inici de curs saben vostés que abans que l'alumnat entre en les aules es procura adjudicar les vacants primer, les que ja sabem que estan buides i després les noves places o les que es produïxen per jubilació dels docents. És aleshores quan es comptabilitzen les baixes, el divendres passat van eixir al procediment d'adjudicació de places de difícil cobertura, 496 i se'n cobriren 458. És a dir, que places realment adjudicades dilluns n'havien quedat per cobrir 38, a falta sobretot de places de formació professional. Què passa? Doncs que en un col·lectiu tan gran també hi ha baixes i les persones tenen tot el dret del món a caure malalts. En l'últim procés d'adjudicació, que va ser el dimarts, es van cobrir el 73% de les places ofertades. Pot ser el dilluns quan començaren les escoles faltaven professors, clar que sí. Dimecres ja en faltaven molt menys. I és que demà n'hi haurà un altre. Miren, tres en una setmana, tardem una setmana. Jo saben vostés que sóc mestra i he exercit com a tal en una escola pública, i no vull dir-los el que es tardava abans.

Han parlat també del «Bo infantil», i això, des d'una perspectiva molt distinta, ho ha comentat l'oposició i el govern. Miren, d'ací a no res aprovarem la primera bestreta per a les escoletes infantils privades, que, per cert, jo no sé si és que els falta una miqueta de xafar carrer i no el xarren amb elles, perquè jo en tota la gent que parle, sobretot de la privada, que sí, i hi ha algú ho ha comentat, estava espantada perquè pensava que en eixa gratuïtat anaven a quedar-se fora i les places es reduïrien. Ha passat justament el contrari. El fet – me pot deixar acabar de parlar, per favor? – (veus)...

El senyor president:

Disculpe. Mentre estiga parlant el compareixent, (veus) perdoneu, perdoneu, però si és... Disculpeu, disculpeu, disculpeu. (Veus) Si feu... Disculpeu! Si feu reflexions en veu alta s'escolten i interrompen a qui compareix. (Veus) A vore, anem a vore. Hem de deixar parlar el compareixent i si contestem al que està dient el compareixent quan no és el nostre torn el distraïem i no podem realitzar la compareixença com toca.

Per tant, pregue a tots que mentre estiga parlant de compareixent o mentre estiga parlant algun company (veus) ... Disculpe! Mentre estiga parlant algun company, també no fer reflexions en veu alta. Val? Gràcies.

Continue, senyora consellera. (Veus)

Disculpeu, disculpeu. Disculpeu. (*Se sent una veu que diu: «Tot està gravat. Eixa és la sort»*) Quan parlen d'uns i d'altres fan comentaris, si els comentaris no són molt grans i els feu tots els grups, intente no parar-los perquè, (*veus*) si no... (*La senyora Gascó, amb el micròfon desconnectat, diu: «Pero es que siempre... los mismos. Es la diferencia, presidente»*) No. (*La senyora Gascó diu: «Sí, sí»*) Sabeu que jo soc molt lax i vos estava sentint a tots dir coses i no vos he parat per no interrompre. Aleshores, vos estic preguntant, a tots, vos estic preguntant a tots que, mentres estiga parlant un compareixent o mentres parlant un company, no fem comentaris perquè pot ser que entenga que se li està contestant i no anem a entrar a això. I estic parlant-vos a tots, val?

Continuem? (*La senyora Gascó, amb el micròfon desconnectat, diu: «Pero que quede claro que yo no he contestado a la consejera...»*) Sí, però, independentment d'això, si es fan reflexions en veu alta, sembla que se li estiga contestat.

Podem continuar? Molt bé.

Consellera, quan vullga.

La senyora consellera d'Educació, Cultura i Esport:

Moltes gràcies pel respecte.

Estava comentant el fet dels dos anys i que la perspectiva és molt distinta segons qui ho mire. Jo també he visitat moltes escoles. Tot el món està content i, sobretot, està contenta la gent de la privada, perquè això ha suposat un efecte crida i fa que hi haja, fins i tot, més alumnat matriculat també en altres etapes que no són els 2-3. Tenia gràfics, però no vaig a ensenyar-los i intentaré complir amb el temps.

M'han comentat el tema de la professora que s'ha quedat sense plaça pel requisit. Dos coses, estem parlant d'una docent interina que feia classes d'un ensenyament molt i molt concret; és a dir, se corre un cert risc a no tindre plaça, sinó la tens en propietat eixa plaça. En segon lloc, que les places docents estiguen catalogades amb requisit no té quatre dies. Això no ho sabien vostés? Miren, ordre de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport, per la qual es regula la catalogació amb requisit lingüístic de valencià de determinats llocs de treball docent. Endevenen la data? 6 de novembre de 2013. Endevenen qui signa? María José Catalá Verdet. Escolte!, i mel de romer, mel de romer. Què va fer el Botànic? En 2020 va ampliar eixa ordre als ensenyaments de règim especial. ¿Ací no sabem que tenim dos llengües oficials i que eixes dos llengües oficials s'exigixen per a la pràctica docent? Si és que ho van regular vostés primer. Si és que ho diu l'Estatut d'autonomia. Amb tots els meus respectes, necessiten centrar-se. I esta persona concreta temps ha tingut per a poder-se formar també en valencià perquè, recorde, hi ha hagut una carència per a donar oportunitat a tot el món perquè s'ho poguera atraure i no deixar ningú arrere. Si algú es fica les galteres i no vol vore cap on va, em sap molt de mal, però és així.

Han parlat també dels àmbits. Mire, la cautelaríssima l'ha presentat un sindicat, no *todos los sindicatos*. Els sindicats han recorregut –i això ho ha dit molt bé– sobre l'obligatori-estat dels àmbits. El que tenim ara és una cautelaríssima que diu que els àmbits no poden ser obligats en primer curs de

l'ESO –supose que tindrè més temps, que hem estat dos minuts ahí...; val–. Com s'ha aplicat això? Primera, des d'un respecte i consideració absoluta a totes aquelles persones que s'havien incorporat al sistema per a fer codocència en els àmbits, perquè eixes persones no deuen res ni dels meus errors ni dels de ningú i hem intentat, sobretot, actuar de manera que eixes persones pogueren seguir. Que s'ha optat? Perquè eixes persones feren codocència. En el cas que en els centres decidiren fer àmbits, farien la codocència en els àmbits i, en el cas que no, farien la codocència en la seua respectiva especialitat.

Ha comentat vosté..., no ha volgut dir el percentatge, eh? Ha comentat, vosté el percentatge de centres. Jo no vull ser triomfalista. Vosté no ha comentat el percentatge, jo li ho dic, 81% dels centres públics han triat els àmbits. I, alerta, no és un triomf d'esta conselleria, això ho tinc claríssim. Els docents, en moltes ocasions... Ara a voltes parlen i són els grans defensors, jo no sé on estaven abans, però bé. Els docents què han fet enguany? Tenint en compte la urgència que hi ha, perquè això és així, hi havia molt poquet de temps, i tenint en compte que ací portaven dos anys organitzant-se i que una part important del professorat que fa àmbits ho fa perquè ho tria, de manera voluntària, els centres han decidit que en els centres on s'estava fent es continuarà fent. I ara, com la sentència no estarà fins que..., fins al curs que ve segur que no, s'haurà de produir un debat tranquil i assossegat per vore què fem amb això.

Hem parlat de les infraestructures educatives. Han comentat que no s'executa. Mire, hi ha una garantia que és que no se perd ni un cèntim. Una vegada està delegada una obra, hi ha una garantia que eixa obra es puga fer. Un ajuntament concret té una delegació per a fer un centre i el que fem és ser flexibles, perquè sabem com estan les coses, que moltes vegades no podem anar tan a pressa com voldríem, i intentem flexibilitzar-nos i adaptar-nos al ritme de cada ajuntament. Ni un cèntim es perd.

Jo..., de veres, és que, quan parlen de infraestructures, jo no sé si soc jo l'única que veu les coses o és que visc jo en una fantasia que m'invente. Però, mire, a vore, l'altre dia em digueren que el Partit Popular va fer 200 centres educatius nous. Està bé, però és que és mentira. Però anem a agarrar que feren 200 centres educatius nous; van governar vint anys: 10 escoles per any. Este curs en posem en marxa 31 i segurament 32, els he dit els noms de tots i cadascun d'ells.

Intenten guanyar ací, en les Corts, discursos que no poden guanyar en el carrer perquè, afortunadament, les famílies, siguen del partit que siga –i això posem-ho damunt de la taula també, que és important–, veuen què és el que està passant i que, on no s'està fent una obra important, s'estan instal·lant panells solars o s'està fent una accessibilitat que abans no estava o s'estan renovant les finestres o està ja a punt de delegar-se una obra o veuen que a ells encara no els ha tocat, però que en el centre del costat està fent-se. I això passa en governs de tots els colors.

Poden vostés parlar amb l'alcalde del Pilar de la Horadada, que em va rebre amb els braços oberts perquè, gràcies també a la seua indispensable col·laboració, este curs, els xiquets i xiquetes del Pilar de la Horadada tenen un centre de primària i un l'institut nou. Per cert, em convidà a un granissat que estava boníssim.

Un altre que també diuen vostés que ni està ni se l'espera, Cocentaina, foto del divendres. Vingué tota la comunitat educativa. Trenta-tres anys esperant que es fera eixe centre, quasi els mateixos..., que vosté diu: Sueca passa primer... No, és que portava darrere, 30 anys esperant que s'ampliara una escola.

Señorías, obras son amores y no buenas razones.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, consellera.

I ara imagine que els grups voldran rèplica. La diputada no adscrita..., no? Val. Doncs, comencem amb el mateix ordre que havíem encetat.

Pel Grup Parlamentari Popular, quan vullga, té tres minuts vosté.

La senyora Gascó Enríquez:

Gracias, presidente.

La verdad es que tengo poco tiempo y me quedan por plantearle muchas cosas, *consellera*.

Respecto al tema del requisito lingüístico, decirle dos cuestiones, *consellera*. Yo, sobre todo, lo que le preguntaba es que me parece lamentable que no se le haya contestado a esta mujer porque, al final, lo que le ha hecho es preguntarle por su indefensión y ustedes lo único que han hecho es insultarla. Y, sobre todo, yo creo que usted siempre hace algo muy fácil, que es echarle la culpa de todos sus males al Partido Popular. Pero la orden del requisito lingüístico es la 52/2022, del 18 de agosto, y la 35/2018, del 22 de agosto. Son órdenes del Botànic. Pero yo lo único que le pido es que atiendan a esta mujer, que la escuchen, un poco de sensibilidad y que, por favor, no insulten desde Compromís; es lo único que le estoy pidiendo. Si le quiere también echar la culpa de esto al Partido Popular, allá usted, señora Tamarit. Usted sola se está retratando esta mañana.

Volvemos al tema de la inflación. Yo lo que le preguntaba es que el Xarxa Llibres y las becas de comedor ya llevan desde tiempos inmemoriales. La inflación, todas las comunidades autónomas están sacando medidas extraordinarias para ayudar a las familias. ¿Cuáles son las medidas extraordinarias del Botànic? ¿Otra vez Xarxa Llibres y otra vez las becas del comedor, las ayudas que están poniendo desde hace muchos años atrás? ¿O no tiene medidas nuevas para ayudar a las familias valencianas para hacer frente a la inflación? Es evidente que no tiene, pero, por favor, reconózcanoslo.

Y algo importantísimo respecto a los PLC, a los proyectos lingüísticos de centro. Mire, la última vez que le dije que cumpliera las sentencias del TSJ me dijo que no las iba a cumplir porque los jueces sabían muchísimo de leyes, pero no sabían nada de educación. Hoy no sé qué me voy

a encontrar cuando le haga esta pregunta. Usted tiene que cambiar los proyectos lingüísticos de los centros, porque tenemos una ley nueva en el sistema educativo valenciano y esos proyectos lingüísticos tendrían que haber sido modificados. No le ha dado tiempo y lo que pone en las instrucciones de inicio de curso es que se adapten a lo largo del curso 2022-2023, que se adapten. ¿Qué significa que se adapten? La ley en ningún momento reconoce la figura de adaptar un proyecto lingüístico. Se lo he inventado. Una ilegalidad más. Que se adapten durante este curso para que se establezcan nuevos proyectos lingüísticos que se adapten –insisto, que no existe– para el curso 2023-2024. Y estamos en una, otra vez más, inseguridad jurídica durante todo este curso escolar. ¿Por qué, *consellera*? Otra vez ilegalidades, otra vez ilegalidades que les obligan a cometer a los equipos directivos en las instrucciones de inicio de curso escolar. ¿Por qué no cumple las sentencias? ¿Por qué obliga a cometer ilegalidades a los docentes?

Y le hago preguntas que no sé si me va a poder contestar. Preguntas para... y dejemos los discursos brillantes, por supuesto, para otros diputados. ¿Por qué faltan recursos de alumnado a los alumnos con necesidades educativas especiales? ¿Por qué hay recortes en el PAM? ¿Por qué hay recortes de monitores al comedor? ¿Por qué no para decir que todo va bien, cuando en los centros educativos hay tantos problemas, *consellera*? ¿Por qué tantísima autocomplacencia y no nos cuenta la verdad de lo que pasa en los centros educativos?

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Gascó.

I continuem amb el Grup Parlamentari Vox. Per tres minuts, quan vullga, senyora Massó.

La senyora Massó Linares:

Muchas gracias.

Bueno, usted aquí ha venido a hacernos un publirreportaje, con las fotos y los anuncios de lo bueno que es el trabajo de la *conselleria*. Nos ha hablado de la inflación y que lo que estaban haciendo era invertir correctamente los impuestos de los valencianos. Sí, claro, rebajan las tasas un 10%, lo que supone 600.000 euros, unas migajas, y están entregando millones de euros a entidades que lo que pretenden es romper nuestra comunidad autónoma. Esa es su política, 600.000 euros para rebajar las tasas y millones de euros para esas organizaciones secesionistas. O sea que...

Y, luego, además: no, no, es que es donde más ayudas se les da a los padres. Pero es que resulta que hable con el *conseller* de hacienda porque es la comunidad autónoma donde pagamos unos impuestos más altos, donde la presión fiscal sobre las familias es muchísimo más alta, donde el esfuerzo fiscal de los padres es muchísimo más alto. Entonces, primero les sacan el dinero a los padres del bolsillo y, luego, llega la *conselleria* y se lo da como ayudas a las familias. Todo estupendo.

Mire, han hablado aquí de modelos de otras comunidades autónomas, modelos educativos. Bueno, es que parece que el modelo educativo que gusta aquí es el que hay en otras partes en las que se acosa a los niños y a las familias por pedir educarse en español. Bueno, al margen de eliminar esta libertad, de no respetar la elección de las familias, de saltarse, sí, la legalidad en tratados internacionales, en sentencias de los tribunales, en sentencias del Constitucional... y ustedes lo saben, ¿Por qué? ¿Por qué no ha desarrollado los programas experimentales en infantil? Porque sabe que, en el momento que ponga negro sobre blanco lo que ustedes están haciendo, que es cero horas de español en esos programas experimentales, sabe que la ley se lo va a tirar para atrás.

Y usted nos ha dicho que van de la mano. O sea, nos dice antes que en los... ¿Que van de la mano el valenciano y el castellano en nuestra educación? ¿Me puede explicar cómo van de la mano en los programas experimentales en infantil, en los que hay cero horas de castellano? ¿Me puede explicar cómo van de la mano en esos modelos?

Mire, usted hablaba de que no hay mediocridad, porque, claro hay mucho menos abandono escolar y mucha más titulación. Ya se lo he dicho antes, es que están promocionando y titulando por decreto, es que ya no se suspende, es que ya no hay una evaluación que pueda marcar si se titula o no se titula y si promociona o no se promociona. La mediocridad no la va a marcar el número de alumnos que van a terminar la educación, si ese número de alumnos tiene una calidad educativa pésima, que es la que le está dando la *conselleria*.

Me hablaba también, antes, del tema de los ámbitos, que algunos los han hecho. Sí, claro que los han hecho antes, ya le he dicho, en casos puntuales; y, cuando se generalizó, fue por obligación de la *conselleria* durante la pandemia.

Y volviendo al tema de Encarna, de la profesora de música. Bueno, usted sabe la opinión de mi grupo sobre el requisito lingüístico. Creemos que es un recorte de libertades, creemos que es una imposición y ustedes han empezado ya la caza de brujas a los docentes. Una profesora, que lleva 35 años trabajando, el señor Baldoví se permite el lujo de insultarla. Una persona que, además, es que es valencianoparlante, ella y toda su familia, y ha dado la clase indistintamente en valenciano y en castellano, según le han requerido los alumnos...

El senyor president:

Senyora Massó, ha d'acabar.

La senyora Massó Linares:

...y lleva -termino- 35 años trabajando y, con esos 35 años de trabajo, le ha pagado el sueldo al señor Baldoví y a todos nosotros. Trasládeselo a nuestro gran diputado en el congreso.

Muchas gracias.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Massó.

I continuem, per finalitzar, amb el Grup Parlamentari Ciudadanos que tindrà tres minuts també per a la seua intervenció.

Quan vullga, senyora Ventura.

La senyora Ventura Campos:

Gràcies, president.

Señora Tamarit, como le he dicho, los datos están ahí. La intervención general de hacienda, pues, ha indicado cuál es su ejecución, por mucho que usted venga aquí a vendernos su libro. Y la *conselleria*, pues, tengo que decirlo que tiene muchas causas judiciales abiertas, por algo será, por vulnerar derechos de los ciudadanos, de los docentes, de las familias, imposiciones lingüísticas, orientadores educativos enfadados y también docentes y falta de recursos psicopedagógico. Son muchos los compromisos que... Bueno las causas judiciales que tiene el Botànic y muchos compromisos que no han cumplido y que esos compromisos únicamente les han servido para llenar de titulares los medios de comunicación, a modo de propaganda demagógica, porque la ejecución ha brillado por su ausencia.

Usted dice que no ha perdido ni un céntimo en tema de barracones. Oiga, tengo que recordarle que 170 millones de euros han ido destinados a otras partidas que no han sido construir colegios, como comprar palacetes, ayudas de ERTE, entre otras que ya le he dicho anteriormente. Y la realidad es que la provisionalidad de estos barracones se alarga en el tiempo y retrasa el derecho de muchos niños de estudiar en aulas dignas y seguras. Y no solo lo dice esta diputada con los datos, sino lo dice el Síndic de Greuges que este mismo año le ha dado un tirón de orejas, advirtiéndole que los barracones tienen que ser profesionales y que no se estén utilizando como aulas desde hace años.

Además, también usted ha echado la culpa al estado de no tener el currículum antes. La culpa es del señor Sánchez de no tener el currículum antes. Oiga, pero me parece un poco contradictorio cuando dice que usted apuesta por la descentralización territorial y culpa al estado. Si no lo han publicado es porque no han hecho bien los deberes. Es incongruente esa justificación. Yo me quiero centrar en la Comunidad Valenciana, es la comunidad donde soy diputada, la comunidad donde vivo y la realidad es que se han publicado fuera de tiempo y eso ha generado que el profesorado, tanto que ustedes dicen que los cuidan, vayan estresados y con la lengua fuera y, sobre todo, con falta de formación.

Y, por otro lado, quiero darle un baño de realidad. Es que no quiero... escapar el tiempo y quiero decirle cómo está el caso de esta normativa del requisito lingüístico que publicó la señora Catalá. Oiga, la señora Catalá, cierto es, publicó una normativa del requisito lingüístico para el régimen general, cosa que esta diputada, cuando el señor Marzà echó a los docentes, que llevaban más de treinta años también, de la escuela pública, se presentó una proposición no de ley que

aprobó el Botànic, gracias a la fuerza, tengo que decirlo, de los socialistas, aprobaron que volvieron a introducir a estos docentes dentro de la escuela pública, volvieron a entrar a la escuela pública, una vez sido despedidos, y se prometió y se comprometió a darles formación. Se les dio formación, se les dio formación a los del régimen general. Y a los de régimen especial, lo publicó el señor Marzà, en la nueva normativa el señor Marzà introdujo el régimen especial, no fue la señora Catalá, sino fue el señor Marzà. *(Veus)*

Por lo tanto, tengo que decirle que estas personas llevan denunciando muchos años que no les dejaba su *consellera* hacer formación de valenciano porque eran de régimen especial, cosa que yo, el 27 de septiembre, en la propuesta para el debate de política general, presenté una propuesta de resolución pidiendo específicamente...

El senyor president:

Senyora Ventura, vaja acabant, que se n'ix del temps.

La senyora Ventura Campos:

...-sí, voy terminando; también le ha dado minutos a otros compañeros-, pidiendo, específicamente, que se diseñara e implementara un plan específico para favorecer la igualdad formativa del requisito lingüístico valenciano a estos profesores de régimen especial. Ustedes nos lo votaron en contra y no han podido formarse hasta este año. Por lo tanto, solicito, y que quede en acta, una moratoria para todos estos profesores de régimen especial, igual que lo tuvo el régimen general, una moratoria para que se puedan formar y que les den más formación, cosa que les negaron.

El senyor president:

Senyora Ventura.

La senyora Ventura Campos:

Se lo solicito, *(veus)* no, no. Se lo solicito,...

El senyor president:

Senyora Ventura, ha d'acabar vosté.

La senyora Ventura Campos:

...que vuelva a incorporar a esta profesora y que se le dé la formación.

Y ya, para finalizar, otra propuesta que le quería decir es que...

El senyor president:

Ja, se li ha acabat el temps, se li ha acabat el temps, senyora Ventura.

Ho sent molt

La senyora Ventura Campos:

..., por favor, ampliaran las ayudas del comedor escolar de manera universal. *(Veus)* No, la *consellera* se ha pasado cinco minutos y no ha pasado nada *(veus)* y usted y otros también... *(La senyora Torres, amb el micròfon desconnectat, diu: «Clar que se n'ha passat uns minuts, perquè...»)*

El senyor president:

Disculpe. Disculpen, disculpen, disculpen, disculpen, disculpen, li he de dir una cosa, li he de dir una cosa. *(Veus)* Disculpen. Senyora Torres, senyora Ventura, disculpen.

Els quinze minuts, els quinze minuts eren orientatius, perquè saben vostés que en les compareixences també el temps és il·limitat, però hem volgut ficar-ho així de manera orientativa. I, de totes maneres, crec que els he donat temps suficient, a tots, perquè exposaren la seua posició.

La senyora Ventura Campos:

De todas maneras, la propuesta se la he dado por escrito. Ya lo tendrá.

El senyor president:

Hem de ser un poc equànimes també i no puc donar-li a vosté dos minuts, quan a la resta de portaveus els deixe passar quaranta segons. Hem de ser un poc equànimes també.

Gràcies, senyora Ventura.

Bé, i acabariem amb, ara sí, la *consellera*, per finalitzar la seua compareixença. I, de manera indicativa, té vosté tres minuts. Intentem ajustar-nos i acabem la compareixença, val?

Moltes gràcies.

La senyora consellera d'Educació, Cultura i Esport:

Faré tots els esforços, president.

En primer lloc, tema de la professora interina, és que és interina, vull dir, *(veus)* és que si és interina...

El senyor president:

Per favor, per favor, està contestant la consellera. No anem a fer reflexions en veu alta i que l'interrompen.

Gràcies.

La senyora consellera d'Educació, Cultura i Esport:

Si és interina, pot... No l'han tirada del sistema. Eixa persona pot seguir en el sistema, però, si hi ha un que complix tot el que ha de complir, eixa persona va per davant. I esta persona podrà anar a zones castellanoparlants o podrà anar a places de difícil cobertura, això és així. Que li han passat per davant? Sí. Que una persona que porta trenta-cinc anys en el sistema no haja tingut temps a traure's una titulació de valencià, de veritat, (*remors*) jo tinc la meua opinió personal al respecte, mai en la vida insultaré ningú, com tampoc no ho ha fet el senyor Baldoví. (*Veus*) No, és que han dit que sí i no ha insultat ningú. Per cert, jo ja sé que vostés i els jutges saben molt més d'educació que jo i jo em limitaré a complir, estiga d'acord o no, amb les sentències que fan els jutges.

A la senyora Massó li sembla molt bé que facen immersió en les escoles privadíssimes que quatre hi poden anar. Ara, que tinga accés a això qualsevol xiquet valencià i que un sistema que està demostrat -i, a més, en una etapa no obligatòria, recordem-ho- que afavorix el seu desenvolupament i que, a través dels PLC, se li done igualtat d'oportunitats a tot l'alumnat, independentment d'on visca i la seua butxaca, això sembla que no pareix també. Jo..., de veres.

Ha parlat també d'execució. Senyora Ventura, li puc garantir que eixos diners que en un any concret se puguen destinar a unes altres coses hi ha garantia de continuïtat perquè ho puguen executar, això és així. No s'executarà tan ràpid com jo voldria, i no vull ser triomfalista, però ho he preguntat tres-cents milions de vegades i és així.

Després, jo a voltes..., vaig a dir-ho en castellà, perquè en valencià no sé la traducció exacta, però faig una reflexió, diuen que *no hay más ciego que quien no quiere ver ni más sordo que el que no quiere escuchar*. Jo crec que he deixat unes xifres damunt de la taula que ara no em repetiré. Crec que eixes xifres que hi ha hui en dia en educació són positives. Absolutament estic convençuda que són millorables i per això ens deixem la pell tots els dies, no només jo, sinó totes les persones que treballen, tant en educació com en cultura i esports de la Generalitat, que, per cert, mentre alguns estaven criticant, eixe dia se n'anaven a les tantes de la nit per a generar certes en el professorat. Això no es fica mai en valor.

Volem fer més? Sí, absolutament sí. Estem satisfets amb el que hi ha? També, s'ha avançat molt i, com volem fer més, ho farem possible en el curs 2023-2024, quan tornem a comptar amb el suport de la societat valenciana.

Moltíssimes gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora consellera, per la seua compareixença.

I moltes gràcies als portaveus per les seues intervencions.

Si vos sembla bé, farem un recés i continuarem amb la comissió, ara en matèria de cultura.

Gràcies. (*Pausa*)

(*Se suspén la reunió a les 12 hores i 29 minuts*)

(*Es reprén la reunió a les 12 hores i 47 minuts*)

Dictamen de la comissió sobre la Proposició de Llei del Reial Monestir de Santa Maria de la Valldigna, presentada pel Grup Parlamentari Compromís (RE número 34.131, BOCV número 158). Debat i votació

El senyor president:

Val, reprenem, si voleu, la comissió, i aniríem al tercer punt de l'ordre del dia, que és el debat i votació del dictamen de comissió sobre la Proposició no de Llei del Reial Monestir de Santa Maria de la Valldigna, presentada pel Grup Parlamentari Compromís.

Començarem amb la defensa de les esmenes presentades pel Partit Popular. Recordeu que tindreu sis minuts per a defensar les esmenes; el grup que faça la contra a eixes esmenes tindrà sis minuts; i, després, tindrem un torn de rèplica i contrarèplica de tres minuts que, com sabeu, podeu utilitzar si estimeu convenient.

Començarem, per tant, amb el portaveu del Grup Parlamentari Popular, que tindrà sis minuts per a defensar les seues esmenes.

Quan vullga, senyor Martínez.

El senyor Martínez Fuentes:

Moltes gràcies, president.

Bé, abordem hui el debat d'esmena relativa a la llei del monestir de Santa Maria de la Valldigna, que ve a ser, es tracta d'una nova versió de la Llei 10/2008, i que regula el que estableix precisament en l'article 57 de l'Estatut d'autonomia.

En el procediment de tramitació de llei hem passat els diferents tràmits de compareixences, de presentació d'esmenes, i des del Partit Popular el que hem fet amb l'esperit, que hem manifestat i que vam manifestar ja en el debat de la totalitat, que es d'intentar aportar la nostra visió, però intentar també millorar la llei, que hi ha alguns aspectes que, des del nostre punt de vista, se poden millorar.